

Dan Diaconu: Forțele generatoare ale tsunamiului care vine

🕒 Acum 21 minute 👁 18 Vizualizari 📖 5 Timp de citire



După ce au eliminat energia din calculul inflației, acum americanii constată cu stupeoare că, în ciuda mistificării, inflația tot se manifestă. Iar momentul este unul extrem de interesant din punct de vedere istoric întrucât ne aflăm la o aruncătură de băț de terminarea Bank Term Funding Program(BTFT) și al episodului Reverse Repo. Dacă mă întrebați pe mine, vă voi spune că programele „excepționale” nu se vor termina decât în condițiile în care sunt înlocuite cu alte programe similare.

Problemele sistemice devin tot mai problematice pe măsură ce FED-ul încearcă felurite strategii de evitare a dezastrului care, din punctul meu de vedere, este iminent. De fapt, dacă e să fim corecți, aici nu-i vorba doar de FED, ci de întreg statul subteran american care are mai multe scenarii de revenire. Primul e cel pe care-l trăim. Situația din Ucraina, dublată de criza din Orientul mijlociu și previzibila criză a Taiwan-ului au rolul lor predeterminat. Așezând toate piesele de puzzle putem înțelege că statul subteran american dorește să aducă lumea într-un moment în care nimeni nu se mai înțelege cu nimeni, astfel încât, pe fondul unui război generalizat, să devină furnizorul numărul unu de arme al omenirii, sărind din nou pe final în „barca cea bună a istoriei”.

Nu-i singurul scenariu luat în calcul. Există și scenariul „prăbușirii programatice” a dolarului, astfel încât, la final, SUA să-și răscumpere datoria la prețuri derizorii. Și, desigur, puricii de prin think-tank-urile arondate



Pot înțelege dorința elitelor și a slugilor din statul subteran pentru a „revitaliza” SUA după scheme care au funcționat în trecut, doar că acum realitatea e cu totul alta. SUA cea din timpul ultimului Război Mondial era o putere aflată la distanță imensă față de ceilalți competitori. Și din punct de vedere militar era departe, industria sa fiind atunci cea mai eficientă și avansată din lume. SUA, pe vremea aceea, era puterea ascendentă, cea care se ridica și care-și permitea să calce pe cadavre. SUA de acum e precum Biden: absolut ramolită astfel încât celorlalți le e frică ori să nu se scape în public în pantaloni, ori să nu apese într-o ieșire irațională butonul care ar genera un dezastru de proporții planetare.

Din punct de vedere industrial SUA nu mai reprezintă nimic. Din punct de vedere militar, chiar dacă în continuare este cea mai mare putere a lumii, diferența dintre ea și ceilalți este insignifiantă. Asta în condițiile în care bugetul de apărare al SUA este mai mare decât cel al tuturor celorlalți zece care-i urmează în clasament, luați împreună. Este, cred eu, un simptom destul de relevant.

SUA nu mai are capacitatea să facă jocurile din mai multe puncte de vedere. Să vă dau un exemplu banal. Ați auzit de Javelin? Sunt arme foarte bune care au fost date Ucrainei. V-ați întrebat de ce în ultima perioadă nu s-a mai spus nimic despre ele? Simplu: pentru că nu mai au muniție. Situația e jenantă, dar și mai jenant e faptul că producătorul(Lockheed Martin) nu mai e capabil să furnizeze muniția solicitată deoarece ... nu mai are angajați specializați în acest tip de muniție. Au apelat inclusiv la pensionari pe care i-au rechemat la muncă, dar tot nu au reușit să-și acopere pozițiile necesare. Ceea ce povestesc aici poate fi halucinant pentru mulți dintre cititori, dar credeți-mă că asta e o problemă mare. SUA se confruntă cu o teribilă criză de competență. Muncitorii aduși sub formă de emigranți au aceleași idealuri ca și americanii nativi, adică să se îmbogățească repede din munci ușoare(gen influencing, reality show etc.). Cei care, dintr-o minune, ajung să se angajeze în sectorul real sunt de o prostie atât de mare încât n-ai ce face cu ei. De-aici se vede erodarea unei națiuni.

Înțelegeți, cred, că în aceste condiții, orice scenariu de recuperare a poziției dominante este, în cel mai bun caz, o bazaconie bună să fie transpusă într-un film x-rated, distribuit gratuit pe site-urile specializate. Chiar dacă ar reuși – deși mi-e greu să cred că scenariile pe care le tot pun la cale au vreo șansă de reușită – SUA ar fi incapabilă să-și pornească economia de război. Singurul domeniu în care ar excela ar fi cel al recrutării cârnii de tun. Dar și aici e greu de crezut că imigranții vor accepta să fie sacrificați de dragul idealurilor unei mâini de ramoliți.

În consecință, rămân la ipoteza că inevitabilul se va produce. E posibil ca în cel mai scurt timp să vedem o scădere isterică a dobânzii, operată de FED ca măsură disperată de stopare a fracturilor care se văd în sistemul bancar american. Sunt măsuri absolut provizorii, de peticire, care nu au cum să funcționeze în cazul SUA, cuprinsă de o tumoare sistemică. Trebuie doar să te uiți diagonal pe datele macroeconomice majore pentru a înțelege cât se poate de limpede cât de mare e buba de acolo.

Autor: Dan Diaconu

Source: <https://kaggle.com/dan-diaconu>



editor